

INGEZONDEN

De redactie behoudt zich voor, ter bevordering van spoedige plaatsing der stukken, zoo noodig eenige bekorting aan te brengen

PEMPHIGUS NEONATORUM

Eenige ervaringen uit de laatste maanden dwingen mij, de aandacht te vragen voor eenige feiten, die bekend zijn, maar van het belang waarvan blijkbaar nog niet alle collegae voldoende doordrongen zijn: De als pemphigus neonatorum bekende bulleuse huidziekte bij zuigelingen wordt veroorzaakt door cocci; het is een vorm van impetigo bullosa, en het zou beter zijn, dezen naam te gebruiken. Door onbekende oorzaak zijn de besmettende micro-organismes voor den volwassene in het algemeen weinig virulent en veroorzaken bij hen slechts onbeteekenende afwijkingen (gering panaritium; kleine impetigoblaasjes, en zoo voort); bij den neonatus evenwel eindigt de infectie, na een snelle uitbreiding der bulleuse eruptie, in een vrij groot percentage met den dood door sepsis. Elk geval behoort aanleiding te geven tot hardnekkige pogingen, de bron der besmetting op te sporen. Gewoonlijk is dit een weinig hinderlijke afwijking aan de hand van haar, die den zuigeling verzorgt. Des te dringender wordt de eisch tot onderzoek naar de bron, als een tweede zuigeling dezelfde verschijnselen krijgt. Onvoldoende inzicht in of onvoldoende aandacht voor deze feiten kunnen leiden tot den dood van vele zuigelingen. Het in functie blijven van een zuigelingenverzorgster, die als infectiebron is te beschouwen, is ontoelaatbaar, zoolang deze niet volkomen genezen is.

Pemphigus neonatorum is een gevaarlijke infectieziekte!

Weest waakzaam!

Utrecht, 3 April 1943

TH. M. VAN LEEUWEN

DE BEPALING VAN DE GRONDSTOFWISSELING IN DE CLINIEK VOLGENS DE CONTINU-DIAPHEROMETRISCHE METHODE VAN NOYONS

In het *N. T. v. G.* 1943, No. 14, schrijft collega s. a. TEN BOKKEL HUININK eenige opmerkingen naar aanleiding van mijn artikel in *Geneeskundige Bladen*, 39ste reeks, No. 12.

1. Wanneer men twee verschillende methodes van onderzoek over eenzelfde onderwerp wil gaan vergelijken, eischt de objectiviteit, dat men ook aan de methode die men ten slotte meent te moeten verwerpen zijn volle aandacht schenkt. Dit is een van de redenen, waarom ik zoo uitvoerig over de methodiek volgens KNIPPING heb geschreven, te meer opdat de verschillen die werden gevonden, niet, desnoods stilzwijgend, aan niet voldoende nauwkeurige bepalingen zouden worden toegeschreven.

Gedurende 6 jaar heb ik de stofwisseling regelmatig volgens KNIPPING bepaald. Ik ben het met collega TEN BOKKEL HUININK eens, dat men, bij een groot aantal bepalingen goed vergelijkbare waarden kan verkrijgen en vergeleken met de methode volgens NOYONS, bij mijn onderzoek, zelfs in 30 pCt. der gevallen nagenoeg gelijke uitkomsten. Maar in feite is van belang, dat men in een nóg grooter aantal gevallen sterke, soms zeer sterke verschillen krijgt, zoodat het in een concreet geval onmogelijk is te zeggen of de verkregen uitkomst volgens KNIPPING oock de werkelijkheid weergeeft.

Wanneer men een bepaalde methode wil gaan controleren, moet men een waarde-meter hebben. Het is niet juist de uitkomsten verkregen volgens de methode van KNIPPING te gaan vergelijken met uitkomsten verkregen volgens diezelfde methode.

NOYONS heeft zijn continu-diapherometrische methode voor O_2 - en CO_2 -bepalingen vergeleken met de volumetrische volgens HALDANE. Bovendien werd de zoo, op indirecte wijze, bepaalde stofwisseling vergeleken met de directe calorimetrie. Ten slotte kan men dus volstaan met een reeks bepalingen van de grondstofwisseling volgens KNIPPING en volgens NOYONS en deze uitkomsten voor zichzelf laten spreken.

2. Voor zoover het de theoretische uiteenzettingen betreft, ter verklaring van de gevonden verschillen, kan men ongetwijfeld een andere meening zijn toegedaan en de verklaringen, die ik meende te kunnen geven, zijn dan ook niet meer dan mogelijkheden.

Zooals ik reeds schreef, wordt bij een partieele spanning van de zuurstof in de longalveoli van 100 mm het haemoglobine voor 95 pCt. verzadigd, wanneer wij althans de